

บทที่ 10

ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บ

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาบทนี้แล้วนักศึกษาสามารถ

1. อธิบายแหล่งที่มาของรายรับขององค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้
2. อธิบายหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีแต่ละชนิดที่องค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บได้
3. ระบุข้อบ่งชี้ของโครงสร้างภาษีแต่ละชนิดที่องค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองได้

2. สรุปเนื้อหา

2.1 รูปแบบการปกครองท้องถิ่นของไทย

การปกครองท้องถิ่นของไทยในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 6 รูปแบบคือ กรุงเทพมหานคร (The Bangkok Metropolitan Administration) เมืองพัทยา (The City of Pataya) เทศบาล (The Municipalities) สุขาภิบาล (The Sanitary Districts) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (The Provincial Administration) และองค์การบริหารส่วนตำบล (The Village Administration)

2.2 โครงสร้างรายรับของรัฐบาลท้องถิ่นของไทย

โครงสร้างรายรับของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นทั้ง 6 รูปแบบ จำแนกออกได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ รายได้ปกติ และ รายได้พิเศษ องค์ประกอบของรายได้แต่ละประเภทมีดังนี้

2.2.1 รายได้ปกติ

รายได้ปกติประกอบด้วยรายได้จากภาษีอากร และรายได้อื่น ๆ จำแนกได้ดังนี้

2.2.1.1 รายได้จากภาษีอากร (tax revenue) จำแนกตามลักษณะและวิธีการจัดเก็บ ออกได้ 3 ประเภทคือ

(1) ภาษีอากรที่รัฐบาลกลางให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง มี 4 ชนิดคือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน (household and land tax) ภาษีบำรุงท้องที่ (land development tax) ภาษีป้าย (signboard tax) และอากรฆ่าสัตว์ (slaughter duty)

(2) ภาษีที่รัฐบาลกลางเก็บเพิ่มแล้วจัดสรรให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (surcharge tax) มี 5 ชนิดคือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิตเฉพาะ ภาษีสรรพสามิต และ ภาษีการพนัน

(3) ภาษีอากรที่รัฐบาลกลางจัดเก็บแล้วจัดสรรให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (shared tax) มี 1 ชนิด คือ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน

2.2.1.2 รายได้ที่มีใช้ภาษีอากร (non-tax revenue) ซึ่งประกอบด้วยรายได้ต่างๆ ดังนี้

- (1) รายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับ
- (2) รายได้จากทรัพย์สิน
- (3) รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์
- (4) รายได้เบ็ดเตล็ด

2.2.2 รายได้พิเศษ (special revenue) จำแนกออกได้ 3 ประเภทคือ

2.2.2.1 เงินอุดหนุน เป็นเงินที่รัฐบาลกลางจัดสรรให้กับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จำแนกออกได้ 2 ประเภทคือ

(ก) เงินอุดหนุนทั่วไป เป็นเงินอุดหนุนที่รัฐบาลกลางให้ความช่วยเหลือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นโดยมิได้กำหนดว่า เงินดังกล่าวจะต้องนำไปใช้จ่ายในโครงการใด ซึ่งรัฐบาลกลางอาจจัดสรรเงินช่วยเหลือท้องถิ่นต่างๆ โดยอาศัยจำนวนประชากรในท้องถิ่นแต่ละแห่ง เป็นเกณฑ์ในการคำนวณวงเงินที่ควรจัดสรรให้

(ข) เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เป็นเงินอุดหนุนที่รัฐบาลกลางกำหนดเงื่อนไขว่าให้นำเงินที่ให้ความช่วยเหลือไปใช้จ่ายในโครงการใดโครงการหนึ่ง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น โดยคำนึงถึงระดับความเจริญของท้องถิ่นต่างๆ เช่น เงินอุดหนุนก่อสร้างอาคารเรียน เงินอุดหนุนสมทบซื้อเครื่องมือดับเพลิง เป็นต้น

2.2.2.2 เงินสะสม (provident fund) ประกอบไปด้วยเงินที่ค้างจ่ายแต่ละปี และเงินที่เกิดจากส่วนต่างระหว่างงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายประจำปี

2.2.2.3 เงินกู้ (borrowing) ในแต่ละปีงบประมาณ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอาจกู้เงินมาใช้จ่ายได้ 2 วิธี คือ การออกพันธบัตร หรือ กู้ยืมจากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่างๆ

2.3 ภาษีอากรที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง

ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองมี 4 ชนิดเท่านั้นคือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และ ภาษีอากรฆ่าสัตว์ โครงสร้างภาษีอากรแต่ละชนิดมีดังนี้

2.3.1 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

โครงสร้างภาษีโรงเรือนและที่ดิน โดยสรุปมีดังนี้

2.3.1.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน คือผู้เป็นเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นซึ่งให้เช่าไว้สินค้า หรือประกอบอุตสาหกรรม ในกรณีที่ที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นเป็นคนละเจ้าของ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นต้องเป็นผู้เสียภาษีทั้งสิ้น

2.3.1.2 ฐานภาษี

ฐานภาษีที่ใช้ในการประเมินการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินคือ ค่าเช่ารายปี (rental value) ของทรัพย์สินนั้นๆ โดยกฎหมายได้นิยาม “ค่าเช่ารายปี” ไว้ว่าเป็นจำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้น ๆ จะให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ถ้าทรัพย์สินนั้นให้เช่า โดยปกติค่าเช่ารายปี จะถือเอาตามค่าเช่าที่ได้มีการเช่ากันจริง

2.3.1.3 อัตราภาษี

อัตราภาษีโรงเรือนและที่ดิน จัดเก็บในอัตราร้อยละ 12.50 แห่งค่ารายปีเพียงอัตราเดียว อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เป็นโรงงานถ้าเจ้าของโรงเรือนได้ติดตั้งส่วนควบที่สำคัญซึ่งมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกล เครื่องกระทำ หรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่างขึ้นในโรงเรือนนั้น ๆ เช่น โรงสี โรงเลื่อย เป็นต้น ในการประเมินภาษีให้ลดค่ารายปีลงเหลือ 1 ใน 3 ของค่าเช่ารายปีของทรัพย์สินนั้นรวมทั้งส่วนควบดังกล่าวแล้วด้วย ส่วนในกรณีที่ที่ดินซึ่งไม่มีโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างเพราะการรื้อถอน ให้ประเมินภาษีเพียง 1 ใน 20 ของราคาตลาดของทรัพย์สินแปลงนั้น และให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 7

2.3.2 ภาษีบำรุงท้องที่

โครงสร้างภาษีบำรุงท้องที่ตามพระราชบัญญัติบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 สรุปได้ดังนี้

2.3.2.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ได้แก่ (1) เจ้าของที่ดินผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน (2) ผู้ครอบครองอยู่ในที่ดินซึ่งยังไม่มีเอกชนผู้ใดถือกรรมสิทธิ์

ในกรณีที่ที่ดินนั้น มีเจ้าของร่วมกันหลายคน เจ้าของร่วมกันนั้น ต้องร่วมกันรับผิดชอบเสียภาษี ในกรณีที่มีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองไปให้บุคคลอื่น โดยก่อนโอน ผู้โอนยังค้างชำระภาษีบำรุงท้องที่ ผู้รับโอนต้องรับผิดชอบในการเสียภาษีส่วนที่ค้างไม่เกิน 5 ปี รวมทั้งสุดท้ายที่มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของที่ดินด้วย ส่วนภาษีที่ค้างชำระเกิน 5 ปี คงอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าของที่ดินเดิม แต่ถ้าเป็นการได้กรรมสิทธิ์ที่ได้จากการขายทอดตลาดโดยคำสั่งศาลหรือคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลาย หรือคำสั่งขายทอดตลาดตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ผู้ซื้อไม่ต้องรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้น

2.3.2.2 ฐานภาษี

ฐานภาษีที่ดินที่ใช้ในการประเมินภาษีให้ถือเอาราคาปานกลางของที่ดิน (site value) ซึ่งเป็นมูลค่าที่ดินตามที่คณะกรรมการพิจารณาตีราคาปานกลางที่ดินในแต่ละจังหวัดได้กำหนดขึ้น ซึ่งตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ฯ ตีราคาปานกลางของที่ดินทุกครอบระยะเวลา 4 ปี และตีราคาเป็นหน่วยตำบล แต่ถ้าราคาของที่ดินในตำบลใดมีความแตกต่างกันมาก เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในหมู่ผู้เสียภาษีก็ให้พิจารณาตีราคาปานกลางโดยกำหนดในเขตตำบลนั้น ออกเป็นหน่วย ฯ ทั้งนี้ในการตีราคาปานกลางของที่ดินให้นำเอาราคาที่ดินในหน่วยนั้นๆ ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่า 3 รายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปีก่อนวันตีราคาปานกลางมาคำนวณเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง โดยมีให้คำนวณราคาโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างเข้าด้วยในกรณีที่มีได้มีการซื้อขายในเขตนั้นให้นำเอาวิธีการคำนวณในเขตที่ใกล้เคียงกัน และสภาพคล้ายคลึงกันมาเป็นราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้น

2.3.2.3 อัตราภาษี

โครงสร้างอัตราภาษีที่ดินโดยถือเอาราคาปานกลางซึ่งจำแนกราคาที่ดินต่อไร่ ออกเป็น 34 ชั้น เป็นเกณฑ์ในการกำหนดอัตราภาษีต่อไร่ โครงสร้างอัตราที่ใช้จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน อัตราภาษีต่อไร่จะสูงขึ้นเมื่อราคาปานกลางของที่ดินสูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม สำหรับที่ดินที่ใช้ประกอบการกสิกรรมเฉพาะประเภทไม้ล้มลุก ให้เก็บภาษีเพียงครึ่งหนึ่งของอัตราที่กำหนดไว้ และถ้าเจ้าของที่ดินเป็นผู้ประกอบการกสิกรรมประเภทไม้ล้มลุกด้วยตัวเอง ให้เสียภาษีอย่างสูงไม่เกินไร่ละ 5 บาท สำหรับที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามสมควรแก่สภาพของที่ดิน ให้เสียภาษีเพิ่มอีกหนึ่งเท่า และในกรณีที่เจ้าของที่ดินไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด ให้เพิ่มอัตราเงินเพิ่มเป็นอัตราร้อยละ 20 ต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

2.3.3 ภาษีป้าย

ภาษีป้ายเป็นภาษีที่เรียกเก็บจากป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายการค้าที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจ

การอื่นเพื่อหารายได้ไม่ว่าจะแสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษร ด้วยภาพหรือ เครื่องหมายที่แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

การจัดเก็บภาษีป้าย ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 กำหนดให้ราชการ บริหารส่วนท้องถิ่นต่างๆมีอำนาจในการจัดเก็บภาษีจากป้ายที่ปรากฏในเขตพื้นที่การปก ครองและให้เป็นรายได้ของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นๆ โดยตรง

โครงสร้างของภาษีป้ายสรุปได้ดังนี้

2.3.3.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้แก่ เจ้าของป้าย หากเจ้าของป้ายมิได้อยู่ในประเทศไทยเจ้าของป้ายต้องมอบให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยทำหน้าที่ยื่นแบบแสดงราย การเสียภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย(กำหนดยื่นแบบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี) ในกรณีที่ เจ้าของป้ายตายไป เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ ความสามารถให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จั ดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์แล้วแต่กรณีมีหน้าที่ปฏิบัติกรยื่นแบบแสดงรายการ เสียภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

ในกรณีที่หาตัวผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายไม่ได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการ ประเมินไปยังผู้ครอบครองป้ายนั้นและให้ผู้ครอบครองป้ายนั้นมีหน้าที่เสียภาษีป้าย

2.3.3.2 ฐานภาษีและอัตราภาษีป้าย

การประเมินภาษีป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ได้กำหนดอัตรา ภาษีต่อเนื้อที่ป้าย 500 ตารางเซนติเมตร และเศษของ 500 ตารางเซนติเมตรให้นับเป็น 500 ตารางเซนติเมตร อัตราภาษีต่อเนื้อที่ป้ายจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับภาษาหรืออักษรที่ใช้ซึ่ง จำแนกได้ดังนี้

- (1) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 3 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
- (2) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศหรือเครื่องหมายให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
- (3) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
- (4) ป้ายตาม (1) , (2) ,และ(3) เมื่อคำนวณเนื้อที่แล้วมีจำนวนภาษีที่ต้องเสียค้่า กว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท

(5) ป้ายใหม่ที่แสดงแทนป้ายเดิมหรือป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น ให้คิดอัตราตาม (1) , (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณีและให้เสียเฉพาะจำนวนภาษีที่เพิ่มขึ้น

(6) พื้นที่ของป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างลักษณะอย่างไรให้คำนวณดังนี้

(ก) ถ้าเป็นป้ายมีขอบเขตกำหนดไว้ ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบป้ายเป็นตารางเซนติเมตร

(ข) ถ้าเป็นป้ายไม่ขอบเขตกำหนดไว้ให้ถือว่า คำ อักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุด เป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนสูงและยาวที่สุด แล้วคำนวณพื้นที่ตามข้อ (ก)

2.3.4 อกรฆ่าสัตว์

การจัดเก็บอกรฆ่าสัตว์เพื่อเป็นรายได้ของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ในปัจจุบันจัดเก็บตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502 เพื่อควบคุมการตั้งโรงฆ่าสัตว์และให้ทำการฆ่าสัตว์ถูกต้องด้วยสุขลักษณะมิให้เป็นภัยแก่ผู้บริโภคเนื้อสัตว์ โดยกำหนดให้การตั้งโรงฆ่าสัตว์ การตั้งโรงพักสัตว์ จะกระทำได้ก็แต่โดยราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยราชการอื่นที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี (ว่าการกระทรวงมหาดไทย) หรือโดยบุคคลอื่นใดซึ่งราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยราชการอื่นที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีมอบหมายให้กระทำได้นั้น

โครงสร้างการจัดเก็บอกรฆ่าสัตว์สรุปได้ดังนี้

2.3.4.1 ผู้มีหน้าที่เสียอกรและค่าธรรมเนียม

ผู้มีหน้าที่เสียอกรและค่าธรรมเนียม ได้แก่

(1) ผู้ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์ ซึ่งตามปกติราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ แต่ถ้ามอบให้บุคคลอื่นเป็นผู้ดำเนินการ ผู้นั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียอกรและค่าธรรมเนียมการฆ่าสัตว์

(2) ผู้ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำการฆ่าสัตว์ในเขตพื้นที่ที่ไม่มีโรงฆ่าสัตว์

2.3.4.2 อัตราอกรและค่าธรรมเนียม

อัตราอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมต่างๆ เกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการจำหน่ายเนื้อสัตว์มีดังนี้

(1) อากรการฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	15 บาท
สุกร	ตัวละ	10 บาท
สุกรมีน้ำหนักต่ำกว่า 22.5 กก.	ตัวละ	5 บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ	4 บาท
ไก่เป็ดหรือห่าน	ตัวละ	0.10 บาท

(2) ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	15 บาท
สุกร	ตัวละ	15 บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ	4 บาท
สัตว์อื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	4 บาท

(3) ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์

ไก่เป็ด และห่าน	ตัวละ	0.10 บาท
สัตว์อื่น	ตัวละ	3 บาท

(4) ค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเอง หรือถูกฆ่าโดยได้รับใบอนุญาต ตามอัตราดังนี้

(ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ไปตรวจเนื้อสัตว์ตามระเบียบการไปตรวจราชการของทางราชการไม่เกินที่จ่ายจริง

(ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์ไม่เกินอัตราไปตรวจราชการของทางราชการ

(ค) ค่าใบอนุญาต

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	15 บาท

สุกร ตัวละ 10 บาท
สุกรมีน้ำหนักต่ำกว่า 22.5 กก. ตัวละ 5 บาท
แพะหรือแกะ ตัวละ 4 บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎทรง ตัวละ 4 บาท

3. แนวคำถามแบบอธิบายความหมายของคำ

1. หลักความพยายาม(tax effort principle).....
.....
- 2.หลักผลประโยชน์ที่ได้รับ(benefit recieved principle).....
.....
3. ภาษีเสริม(surchargetax)
.....
4. ค่าเช่ารายปี(rentalval ue)
.....
5. ราคาปานกลางที่ดิน(site value)
.....

4. แนวคำถามแบบอัตนัย

1. องค์การบริหารราชการท้องถิ่นมีแหล่งรายรับจากทางใดบ้าง จงอธิบาย
2. ภาษีที่องค์การบริหารราชการท้องถิ่นจัดเก็บเองมี 4 ชนิด อะไรบ้าง และแต่ละชนิดมีหลักเกณฑ์การจัดเก็บอย่างไร จงอธิบาย
3. โครงสร้างภาษีบำรุงท้องที่มีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง ท่านคิดว่าควรแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นอย่างไร จงอธิบาย
4. โครงสร้างภาษีโรงเรือนและที่ดินมีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง ท่านคิดว่าควรแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นอย่างไร จงอธิบาย

หนังสืออ่านประกอบบทที่ 10

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม การคลังท้องถิ่นและการกระจายอำนาจการคลังในประเทศไทย กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์ดวงกมล 2522 บทที่ 2,8 และ9

ไทรรงค์ สุวรรณศิริ “ การกระจายอำนาจการคลังสู่ท้องถิ่น ” สรรพากรสาส์น ปีที่ 41 ฉบับที่ 9 (กันยายน 2539) หน้า 31 - 40

ธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ “ มุมมองนักบริหารกระทรวงการคลังวันนี้ ” สรรพากรสาส์น ปีที่ 41 ฉบับที่ 9 (กันยายน 2539) หน้า 23 - 30

ประชาชาติธุรกิจ ประมวลกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ว่าด้วย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์ธรรมนิติ 2534

ราชการส่วนตำบล , กอง แนวทางการปฏิบัติงานของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลประจำปี 2538 กรุงเทพฯ ฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง 2538

เอนก เขียรถาวร เศรษฐศาสตร์ภาษีอากร 2 กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2533 บทที่ 18

Bird , Richard M. **Tax Policy and Economic Development.** Baltimore, Maryland : The John Hopkins University Press. 1992, Chapters 11 • 13.

Chicoine, David L. & Walzer, Norman. **Government Structure and Local Public Finance.** Boston, Massachusetts : Oelgeschlager, Gunn & Hain Publishers,Inc., 1985, Chapters 2 & 4.

Hepworth, N.A. **The Finance of Local Government.** (6th edn.) London : George
Allen & Unwin. 1980, Chapter 1.

พิมพ์ที่... สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Ramlthamhaeng University Press.